

அத்தியாயம் 5

அறபுச் சொல்வளம்

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் குடியேறிய நாட் தொடக்கம் தமது வாழ்க்கைமுறை அனைத்தையும் இஸ்லாமியப் பண்பின் அடிப்படையிலேயே அமைத்து வந்துள்ளனர்.

ஆரம்பத்தில் அறபு மக்களும் இஸ்லாம் பரவிய பின்னர் முஸ்லிம்களும் இலங்கையோடு தொடர்பு கொண்டதைப் பற்றியும்; பின்னர் இங்கு நிரந்தரமாகக் குடியேறியமை பற்றியுமான பூரணத்துவமான ஆராய்வொன்று இதுவரை செய்யப்படவில்லை என்றே கூறலாம். எனினும் சமீப காலமாக அத்தகைய பணியிற் சில ஆய்வாளர் ஈடுபட்டுள்ளதோடு, நூல்களை வெளியிட்டு வருவதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

எமது பூர்வீக வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளப் பின்வரும் பழைய நூல்களும், கட்டுரைகளும் ஓரளவு உதவியுள்ளன:

1. Sir. Alexander Johnston, A Letter to the Secretary of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, February 3rd 1827
2. Simon Cassie Chitty, The Ceylon Gazetteer, 1834
3. Sir. James Emerson Tennent, Ceylon, 1859
4. Louis Nell, An Examination of the Special Laws of the Mohammedans of Ceylon, 1867
5. Sir. Ponnambalam Ramanathan, The Ethnology of the Moors of Ceylon, 1888

6. I.L.M. Abdul Azeez, A Criticism of Mr. Ramanathan's Ethnology of the Moors of Ceylon, 1907
7. P.E. Pieris, Ceylon - The Portuguese Era, 1913
8. J.C. Van Sanden, Sonahar - A brief History of the Moors of Ceylon, 1926

ஐ. எல். எம். அப்துல் அஸீஸ் அவர்களுடைய 'இலங்கைச் சோனகர் இனவரலாறு' என்னும் நூல் மிக முக்கியமானது ஆகும். ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்ட இதன் பெயர் *A Criticism of Mr. Ramanathan's Ethnology of the Moors of Ceylon* என்பதாகும்.

1885ஆம் ஆண்டில் சட்டசபையில் முகம்மதிய பதிவுச்சட்டம் என்னும் சட்டமூல விவாதத்திலும், 1888இல் அரசு ஆசியக்கழக (Royal Asiatic Society) என்பதின் இலங்கைக் கிளையின் கூட்டத்தில் சமர்ப்பித்த கட்டுரையிலும் சேர். பொன்மம்பலம் இராமநாதன் இலங்கை முஸ்லிம்களின் பூர்வீகம் பற்றிய சில கருத்துக்களைக் கூறினார். அக்கருத்துக்கள் தவறானவை என ஐ. எல். எம். அப்துல் அஸீஸ் நிரூபித்து இந்நாட்டு முஸ்லிம்களின் சரியான அறாபியப் பூர்வீகத்தைத் தமது நூலில் எடுத்துக் காட்டினார். 1907 இல் இது வெளிவந்தது.

1986 ஆம் ஆண்டில் பேருவளை, ஜாமியா நளீமிய்யா கலாபீடம் நடாத்திய ஆய்வுக் கருத்தரங்கும், அங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகக் கலாநிதி எம். ஏ. எம். சக்ரீயினால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட *Muslims of Sri Lanka - Avenues to Antiquity* எனும் நூலும் இலங்கை முஸ்லிம் வரலாற்றை வெளிக்கொணர்வதில் முக்கிய பங்களிப்பை நல்கியுள்ளன.

இந்த ரீதியில், முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் ராஜாங்க அமைச்சும், அதனோடிணைந்த முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களமும் 1992ஆம் ஆண்டிலிருந்து பாரியதொரு பங்களிப்பைச் செய்துவருகின்றன. அப்போது அமைச்சராயிருந்த ஏ.எச்.எம். அஸ்வரும், அமைச்சின் செயலாளராகவிருந்த எஸ். எச். எம். ஜெமீலும் இப்பணியைத் தொடக்கி வைத்தனர். முஸ்லிம்களின் வரலாறும் பாரம்பரியமும் ஆழமாக ஆராயப்பட்டு, மாவட்ட ரீதியாக நூல்கள் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறு இதுவரை வெளிவந்த மாவட்ட நூல்கள் வருமாறு: கருத்துறை

(1992) அனுராதபுரம் (1992) மாத்தளை (1993) மாத்தறை (1994) கண்டி (1996) அம்பாறை (1997) கம்பஹா (1998) புத்தளம் (1999) பொலன்னறுவை (2004) வவுனியா (2005) மன்னார் (2005). அத்துடன் அக்குறணை (2001) பாத்ததும்பறை (2002) போன்ற பிரதேசங்களினது வரலாறுகளும் நூலுருப் பெற்றுள்ளன.

கிழக்குப் பிரதேச முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை ஆராய்ந்து மருதூர் ஏ. மஜீத் இரு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். மத்தியகிழக்கில் இருந்து மட்டக்களப்பு வரை (1995); தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீக வரலாறு (2001) என்பனவே அவையாகும்.

எமது நாட்டார் பாடல்களிலும் அறபுச் சொற்கள் மிகப் பரவலாகக் கலந்துள்ளன. இதனைப் பற்றி றமீஸ் அப்துல்லாஹ் குறிப்பிடுகையில் 'ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டம்சங்களை உணர்த்துவதில் மொழி பிரதான பங்கு வகிக்கின்றது. எந்த மொழியினை அந்த மக்கள் பேசுகின்றார்களோ அதனூடே அவர்களது பண்பாட்டம்சங்களையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். கிழக்கிலங்கையின் கிராமிய இலக்கியக் கூறுகளில் முஸ்லிம்களுக்கேயுரிய மொழிவழக்குப் பிரயோகங்களை அதிகம் காணமுடிகின்றது. பொதுவாக இவ்விலக்கியங்களில் முஸ்லிம்களின் சமய மொழியான அறபு மொழிப் பிரயோகம் வந்துள்ளது. அதே போல இப்பிரதேச மக்களுக்கேயுரிய "கா, கோ" போன்ற வழக்குச் சொற்களும் ஆங்காங்கே விர்வி வருகின்றன. கிழக்கிலங்கைக் கிராமிய இலக்கியத்தில் முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுக் கூறினை இனம் காண மொழியுதவும் பாங்கினை வசதி கருதி அறபுமொழிச் சொற்கள், வேற்று மொழிச் சொற்கள், வழக்கு மொழிச் சொற்கள், முறைப் பெயர்கள் என வகைப்படுத்தலாம்' எனக் கூறியுள்ளார்.¹

பின்வரும் கவிகளில் கல்பு, ஆலிம், பைத்து, நிய்யத்து, பாத்திஹா, அழ்மாஹ், யாஹஹ்மான், அஸ்மா, இல்ம், ஆஹ்ரிஹம், அல்ஹம்துலில்லாஹ், ஆலம் போன்ற சொற்கள் வருவதை அவதானிக்கலாம்.

கண்ணுறக்கமில்லை

கல்பு அமைதியில்லை

சோறுதின்ன யில்லை

என்ற சீதேவியை நான் காணாமல்.

1 றமீஸ் அப்துல்லாஹ், கிழக்கிலங்கைக் கிராமிய, மஸ்லிமைப் பந்தல் வெளியீடு, கொழும்பு 2001.

ஆலிமைக் கூட்டி
அஸ்மாவும் கட்டிவைத்து
இசுமும் குடித்தார்
காய்ச்சல் இன்னம் உடக்காண இல்லை.

சேனைக் காட்டுவட்டை
செரியான காய்ப்பருவம்
மழையொண்டு வேணும்
நீங்க மழைபைத்து ஒதிடுங்கோ.

நோன்பு பிடிச்சி
நிய்யத்தும்தான் கொடுத்து
பாத்திவறா ஓத
பலன் கிடைக்கும் பார் ராசா.

அழ்மாஹ்ட போதனைக்கி
அடிபணிஞ்சி போனமென்றால்
நன்மை கிடைக்கும் - அதில
நலவிருக்கு பார் ராசா.

இவ்வித அறபுச் சொற்கள் கவிகளிற் கலக்கும்போது எவ்வித ராக அமைப்பு முறிவுமின்றி மிக அழகாக அவை பொருந்துகின்றன. தமிழ் இலக்கியத்தில் பல பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. எல்லா மொழி இலக்கியங்களிலும் இதனைக் காணலாம். ஆங்கில மொழியிலுள்ள அநேக சொற்கள் பிற மொழிகளைச் சேர்ந்தனவாகும். தமிழிலக்கணத்தில் இவ்வாறான சொற்கள் திசைச் சொற்கள் என வழங்கப்படும்.

தமிழிலுள்ள அறபு, பாரசீக, உருதுச் சொற்கள் முஸ்லிம்களால் அம்மொழிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. தென் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வாழும் முஸ்லிம்கள் தமிழைத் தமது தாய்மொழியாகக் கொண்டும், மார்க்கக் கடமைகளை நிறைவேற்ற அறபுடன் தமிழை உபயோகித்ததாலும் பெரும்பாலான அறபு, பாரசீக, உருதுச் சொற்கள் தமிழிற் கலந்துவிட்டன.

இது மட்டுமல்லாது, சில அறபு மொழிப் பிரயோக வகைகள் தமிழாக்கம் பெற்றுமுள்ளன. மாதங்களின் பெயர்கள் ஆங்கிலத்தில் ஜனவரி, பெப்ரவரி..... எனவும்; தமிழில் தை, மாசி... எனவும் அழைக்கப்படுவது

போன்று அறபியில் முஹர்ரம், ஸபர்... எனக் கூறப்படும். ஆனால் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களிடையே இது பின்வருமாறு அழைக்கப்படுவது வழக்கமாயிருந்துள்ளது.

1. முஹர்ரம்	=	பொலிவு மாதம்
2. ஸபர்	=	சபர் மாதம்
3. ரபியுல் அவ்வல்	=	தலைக்கந்தூரி மாதம்
4. ரபியுல் ஆஹிர்	=	கடைக்கந்தூரி மாதம்
5. ஜமாத்துல் அவ்வல்	=	காதர்கந்தூரி மாதம்
6. ஜமாத்துல் ஆஹிர்	=	மீராகந்தூரி மாதம்
7. ரஜப்	=	இறசவு மாதம்
8. ஷஃபான்	=	வராத்து மாதம்
9. ரமழான்	=	நோன்பு மாதம்
10. ஷவ்வால்	=	பெருநாள் மாதம்
11. துல்கஃதா	=	இடையிட்ட மாதம்
12. துல்ஹஜ்	=	ஹஜ் மாதம், அச்சி மாதம்

அறபுச் சொல்வளமுள்ள மேலும் சில கவிகளை நோக்குவோம்.

அடியாளினியவள் நான்
ஆஹிறத்து நாளதிலே
கொடி நிழலைத்தந்து
குளிரவைப்பான் யாறஹ்மான்.

பொன்னால கொடிப்பறந்து
புகழ் வீசி நிண்டாலும்
அழ்ழாஹ்நட கட்டளைக்கி
அடிபணிஞ்சி போக வேணும்.

அல்ஹம்துலில்லாஹி
ஆலம் படைத்தவனே
போதுமை தாராய்
பொருந்திநிண்டால் ஒன்ற சோதினைக்கி.

அழ்மாஹ் இருக்கான்
 ஆஹிறத்துப் பாம்பிருக்கு
 கடிக்கும் கா ராத்தா இந்த
 கள்ளக்கதை சொன்னாயெண்டா.

இஸ்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சியில் கருங்கொடித்தீவு எனும் அக்கரைப்பற்று என்றுமே முன்னின்றுள்ளது. பல புலவர்கள் இங்கே வாழ்ந்து பாடல்கள் இயற்றி இலக்கியத்தை வளப்படுத்தியுள்ளனர். வரகவி செய்கு மதார் புலவர், முஹம்மது றாவிப் புலவர், மூத்த ஆலிம் என அழைக்கப்பட்ட முஹம்மது ஹாஷிம் ஆலிம் புலவர், அப்துல் ரகுமான் லெப்பை ஆலிம் புலவர், உமறு லெப்பை ஆலிம், முகம்மது அபுபக்கர் ஆலிம், அப்துல் ரஷீது ஆலிம், ஹக்கீம் அப்துல் காதர் ஆலிம், முஹம்மது யூஸுப் ஆலிம் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். இங்கு நாம் காணும் ஒரு முக்கிய பண்பு யாதெனில் கருங்கொடித்தீவு இலக்கியத்தை அன்று வளம்படுத்தியோர் அநேகர் ஆலிம்களே. உலமாப் பெருமக்கள் முன்னிற்கும் போது அவ்விலக்கியம் இஸ்லாமிய மணம் கமழ்வதாயும் அறபுச் சொற்களை அழகாக உள்ளடக்கியதாயும் அமைவது முறையே. இன்றும் அக்கரைப்பற்றுப் பிரதேசத்தில் இலக்கியம் நன்கு செழித்து வளர்கிறது. குறிப்பாக ஆசிரியர்களே இத்துறையில் பெரும் பங்களிப்புச் செய்கின்றனர்.

பின்வரும் கவிகளிலும் அம்மரபுத்தாக்கம் இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

இல்லல்லாஹ் என்று
 நாங்களெல்லோரும் கையேந்தி
 வல்லோனிடத்தில்
 வரங்கேக்கோம்கா கிளியே.

ஏகபராபரமே
 ஒன்ட சிர்றில் மறைந்திருக்கும்
 செய்திகளை
 யாரறிவார்.

களாவில் வரிப்பட்டதை
என்ட கல்பிலிணங்கி நான் பொருத்தி
சுக்கூறும் செய்தேன்
நல்ல மனம் வேகுறது.

குருவிச்சம்பா நெல்லும்
கோழிச் சூடன் குலையும்
பாலும் கறந்து தாரேன்
நீங்க பாத்திஹாவும் ஒதிடுங்கோ.

கலாநிதி ம. முஹம்மது உவைஸ் அவர்கள் 1976இல் மட்டக்களப்பில்
நடைபெற்ற அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சிப் பிராந்திய மகாநாட்டில்
பேசும்பொழுது மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் முதிசமாக விளங்கும்
நாட்டுப்பாடல்கள் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன
எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தனித்துவப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும்
அறபுச்சொற்கள் கலந்த மேலும் சில நாட்டார் பாடல்கள் வருமாறு:

ஆராயம் வெள்ளி
அசறால சாயுமட்டும்
காத்திருந்தேன் பெண்ணே - உன்ர
கதவு நிலை சாட்சி சொல்லும்.

பச்சை மரகதமே
பலகாரம் என்றாலும்
கல்பு பொருந்தாமல்-நான்
கைநீட்டி வாங்குவனோ.

முஹறு நேரம் உன்ர
றோட்டால நான் வந்து
காறிக் கனச்சேன் - உன்ர
கன்று முகம் காண்பதற்கு.

குரும்பையிலே நீரை வைக்கும்
குதறத்துள்ள ஆதியிடம்
வாதாடிக்கேட்டேன் மாணே
மடல்விளக்கைத் தந்திரெண்டு.

வல்லோன் இருக்கான்
வானவர்கள் பார்த்திருக்கார்
கூரானிமாரறிவார் மச்சி - நான்
குற்றமென்ன செய்ததுகா?

எமது எழுத்திலும் சாதாரண பேச்சிலும் பல அறபு, பாரசீக, உருதுச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. எமது மூதாதையர்கள் அறபிகள் என்ற காரணத்தினாலும், எமது சமயத் தொடர்புகள் அறபு நாடுகளுடனும் இந்தியாவுடனும் தொடர்புபட்டிருந்ததினாலும் இம்மொழிச் செல்வாக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. விசேடமாக முஸ்லிம் புலவர்களிடையே இது ஒரு கலையாகவே பேணப்பட்டு வந்துள்ளது.

பண்டைய முஸ்லிம் புலவர்கள் மட்டுமல்லாது சமீபகாலக் கவிஞர்கள் கூடத் தமது பாடல்களிலே அறபுச் சொற் கலப்புக்குக் கணிசமான இடமளிக்கின்றனர். அவர்களது பாடல்களிலே அறபு, உருது, பாரசீகச் சொற்கள் அடிக்கடி இடம்பெறுகின்றன. ஆயினும் அவை பாடலின் சந்தத்திலோ, ஓசை நயத்திலோ எவ்வித முறிவையும் ஏற்படுத்தாது இயற்கையாகவே இடம்பெறுகின்றன. முஸ்லிம்களுக்கு அச்சொற்கள் மிகவும் பரிச்சயமானவை என்னும் காரணத்தினால் கருத்துத் தெளிவில்லா நிலையும் ஏற்படுவதில்லை.

ஆனால் அடிக்கடி தமது பாடல்களிலே புலவர்கள் பிறமொழிச் சொற்களை உபயோகித்துள்ள காரணத்தினால் அவற்றைப் படித்து விளங்கிக் கொள்வதிலே முஸ்லிமல்லாதோர் இடர்ப்படுவதாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுவதுண்டு. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் முஸ்லிம் அல்லாதோரால் விரும்பிப் படிக்கப்படாமல் விடப்படுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம் எனச் சில அறிஞர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். எனவே அவ்வாறான சொற்கள் தம்பாடல்களில் இடம்பெறுமிடத்து சொற்களின் கருத்துக்களை விளக்கும் பின் இணைப்பொன்று நூலின் இறுதியில் இடம்பெறல் சிறப்பாயிருக்கும்.

நித்திரைக் கண்ணிலேயும்
நினைவிலேயும் தோணுறது
கலிமாவிரலும் மச்சான்ர
கல்பதித்த மோதிரமும்.

மாசம் பதினாலு
வளவு நிறைந்த நிலா
சிற்பொழுங்கைக்குள்ளால-ரெண்டு
செருப்பமுது போகுதுகா.

300

மச்சானே இன்பம்
மணக்கின்ற சீறாவே
உச்சால சாய-வாப்பா
உறுகாமம் போகின்றார்.

ஒதிப்படிச்சி
ஊர்புகழ வாழ்ந்தாலும்
ஏழைக்குச் செய்த தீங்கை - அழ்மாஹ்
எள்ளளவும் ஏற்கமாட்டான்.

கேட்பார் புத்தி கேட்டு
கேடு நினையாமலே
நல்லாயிரு மச்சான் - அந்த
நாயனிடம் சேருமட்டும்.

ஆதியிடத்து
அலியிர்ப்புக் கேட்டதுபோல்
நாயனிடத்தில் மச்சான்
நான் இரப்புக் கேட்கலுற்றேன்.

அந்தி விடிஞ்சி
அனுதினமும் நானிருந்து
கேட்கும் இரப்பை
கிருபை செய் அழ்மாஹ்வே.

இவ்வாறான கவிகள் மாத்திரமல்லாது, வானொலி, பத்திரிகை, சஞ்சிகை என்னும் சாதனங்கள் சனரஞ்சகமாகாத காலத்தில் நாடகங்களும் எமது மக்களின் சிறந்த பொழுது போக்குச் சாதனமாயிருந்துள்ளன. விசேடமாக, ஹஜ்ஜுப்பெருநாள் காலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தொட்டிலுஞ்சல் அமைக்கப்படும். தொட்டிலுஞ்சல் எனப்படுவது ராட்டினம் போன்றதாகும். அதனருகே மேடையொன்று போடப்படும். இம்மேடை

மிகவும் உயரமானதாக வீடு போன்ற அமைப்பில் அமைக்கப்படும். சோடனையும் செய்யப்படும். இது 'மெத்தை வீடு' என அழைக்கப்படும். அதில் பல நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து பல நிகழ்ச்சிகள் அரங்கேற்றப்படும். வாதுகவி பாடல், கோடு கச்சேரி வைத்தல், நாடகம் என்பன அவற்றுள் முக்கியமாகும். இரு குழுக்கள் வினாவும் விடையுமாக மாறிமாறிக் கவிபாடல் வாது கவி எனப்படும். ஒரு காலத்தில் தோம்புதோர் புலவர், அலியார் (சாய்ந்தமருது), மணிக்காரண்ட மகன் (கல்முனைக்குடி), மவுலா ஹாஜியார் (சம்மாந்துறை), தோம்புதோர் (ஒலுவில்), கதிர்லெப்பை, மரைக்கார் தம்பி (இறக்காமம்) என்போர் இத்துறையில் பிரபல்யம் பெற்றோராயிருந்துள்ளனர்.²

ஒரு நீதிமன்றத்தில் வழக்கொன்று நடந்து தீர்ப்பு வழங்குவது போன்று அவ்வாறே நடித்தல் கோடு கச்சேரி எனப்படும். இவ்வாறான நடிப்புகளில் கதாபாத்திரங்களாக நடிப்போருக்கு, அந் நாடகங்களில் வழங்கப்படும் பெயர்களே, பின்னர் நிலைத்துவிடுவதோடு அவர்களது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளும் அப்பெயர் சூட்டி அழைக்கப்படுவதுமுண்டு. மந்திரி, கிழவி, அப்புக்காத்தர், அலுகோஸ், கட்டியகாரன் என்பன சிலருக்கு அவ்வாறு வந்த பெயர்களாகும்.

I. கிறைகாப்பு

அறபுச் சொல் வளத்தையும் இஸ்லாமியப் பாரம்பரியத்தையும் எடுத்துக் காட்டும் பல பாடல்கள் மன்னார் மாவட்டத்தில் உண்டு.³ அப்பிரதேசக் கிராமங்கள் பலவற்றில் நாட்டார் பாடல்கள் அவற்றின் பூர்வீகத்தன்மையும் இயற்கை எழிலும் எவ்வகையிலும் சிதையாது இற்றைவரை பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.⁴ அவ்வாறு அவை பேணிப்

2. மருதூர் ஏ. மஜீத், தென்கிழக்கு முஸ்லிம் நேசத்தாரின் நாட்டாரியல், 2007 ப: 201

3. மன்னார் மாவட்டப் பாடல்கள் 1980ஆம் ஆண்டில் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டன. இப்பணிக்கென இலங்கை ஒலிப்பதிவுக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையைச் சேர்ந்த எம். எச். குத்தாஸ், கல்விப் பணிப்பாளராயிருந்த மருதூர் ஏ. மஜீத் ஆகிய இருவரும் நானும் அங்கு சென்றோம். சுமார் ஒருவார காலம் அங்கு தங்கியிருந்து அநேக கிராமங்களுக்குச் சென்று இப்பாடல்களை ஒலிப்பதிவு செய்தோம். இதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் உதவிகளையும் கலைவாதி கலில் செய்து தந்தார். இன்று மன்னார் மாவட்டத்தின் பெரும்பாலான முஸ்லிம் ஊர்களில் முஸ்லிம்கள் இல்லை. தமிழீழ விடுதலைப் புலி தீவிரவாதிகளால் 1990இல் வெளியேற்றப்பட்டு தென்னிலங்கையின் குறிப்பாகப் புத்தளம் மாவட்ட அகதி முகாம்களில் அவல வாழ்க்கை வாழ்கின்றனர்.

4. இவ் ஆய்வு 1980ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்டது.

பாதுகாக்கப்படுவதோடு அவற்றை உரிய இசையுடன் பாடக்கூடிய புலவர்கள் பலர் இன்றும் வாழ்ந்து வரும் பகுதியென ஒன்றைத் தோந்தெடுக்க வேண்டுமாயின் மன்னார்ப் பகுதியாகவே அது இருக்கும்.

அம்மாவட்ட முஸ்லிம் ஊர்களாவன:

தலைமன்னார் பியர், பஸார்
 மன்னார் (பட்டினம், முர்வீதி, உப்புக்குளம், பெரியகடை)
 தாராபுரம்
 எருக்கலம்பிட்டி
 கரிசல்
 புதுக்குடியிருப்பு
 வேப்பங்குளம்
 பெரிய புள்ளச்சி பொற்கேணி
 முசலி
 பண்டாரவெளி
 சிலாவத்துறை
 கொண்டச்சி
 மறிச்சக்கட்டி
 பாலைக்குழி
 கரடிக்குழி
 அடம்பன்
 விளாங்குழி
 சொர்ணபுரி
 விடத்தல்தீவு
 ஆண்டான்குளம்
 வட்டக்கண்டல்
 வேளாகுளம்
 பெரியமடு
 இலந்தைமோட்டை
 அளவக்கை
 ரகூல் புதுவெளி
 மோட்டைக்கடவை
 பூவரசங்குளம்
 காக்கையன்குளம்

முன்பொரு காலத்தில் இலங்கையின் பல பகுதிகளில் முஸ்லிம்களிடையே பரவலாகக் காணப்பட்ட ஒரு பழக்கம் இன்று பெரும்பாலும் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் மறைந்து போக, மன்னார் மாவட்டத்தில் மட்டும் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதுதான் சீறாப்புராண பாராயணமாகும். சீறாப்புராணம் முழுமையையும் பாடி அதற்கு விளக்கமும் விரிவுரையும் கூறும் பழக்கம் இன்றும் மன்னார் பகுதியில் நடைமுறையில் உள்ளது.

இவ்வாறான நோக்கிலேயே, தமது காப்பியத்தை உற்றுப்புலவர் ஆக்கினார் எனவும் கூறுவர் இலக்கிய ஆய்வாளர். தமிழ்நாட்டில் பிறமதத்தினரால் நடாத்தப்படும் ராமாயணம், மகாபாரதம் முதலிய பாராயணங்களுக்கு முஸ்லிம்கள் செல்வதை விடுத்து, தமது சமயச் சூழலில் அவ்வாறான விரிவுரைகளைக் கேட்குமுகமாக சீறாப்பாராயணம் ஏற்பட்டது என்பர் ஆய்வாளர்.

வருடத்தில் ஒருமுறை கிராமத்தில் எல்லோருக்கும் வசதியான ஓரிடத்தில் பந்தல் அமைத்து அங்கு இராப்போசனத்தின் பின்னர் மக்கள் கூடுவர். புலவர் ஒருவரால் சீறாப்புராணம் பாடப்பட்டு அதற்கான விளக்கமும் மிக விரிவாகக் கூறப்படும். இது பலநாட்களுக்குத் தொடர்ந்து நடைபெறும். இப்பழக்கம் முன்பொரு காலத்தில் இலங்கையின் வேறு பல முஸ்லிம் கிராமங்களிலும் இருந்திருக்கிறது. காலப்போக்கில் அங்கெல்லாம் அது வழக்கொழிந்து போக, இன்றும் மன்னார் பிரதேசத்தில் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

மன்னார் மாவட்ட நாட்டார் பாடல்கள் பல வகைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. இறைகாப்பு, ஆசைக்கவி, மோதிரக் கவி, வசைக்கவி, தாலாட்டு, தொழிற்பாடல்கள், கப்பல்பாட்டு, வெள்ளப்பாட்டு, மழைக்காவியம், யானைக் காதல், நடைவழிச் சிந்து, கும்மி, இரங்கல், பதம், தெம்மாங்கு, வண்ணம் என்பன அவற்றுட் சிலவாகும். இப்பிரதேசத்தில் பெருவாரியாகவுள்ள இப்பாடல்களைத் திரட்டித் தொகுத்து முழுமையாகவும், பூரணத்துவமுடையதாகவும் வெளியிடும் முயற்சி இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றே கூறலாம்.

ஆயினும் இவற்றுட் சிலவற்றையேனும் தொகுத்து வெளியிடும் முயற்சியை கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் ஒருமுறை

மேற்கொண்டார். அவரால் தொகுத்துப் பதிக்கப்பட்ட நூலான 'மன்னார் நாட்டுப்பாடல்கள்' 1964 இல் வெளிவந்துள்ளது. மன்னார் மாவட்ட பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வெளியீடு இதுவாகும். தமிழர், முஸ்லிம்களின் பல நாட்டார் பாடல்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை பின்வருமாறு இந்நூலிற் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

காதலன் பாடல்கள்
 காதலன் - காதலி பாடல்கள்
 தனிப்பாடல்கள்
 வரிசைத்துறை மயிலாள் பாடல்கள்
 அரிவி வெட்டும் பாடல்கள்
 நடைவழிச்சிந்து
 பொதுப்பாடல்கள் என்பனவாகும்.

இத்தொகுதியிலுள்ள முஸ்லிம்களின் கிராமியக் கவிகளைச் சேகரித்துக் கொடுத்தவர் விடத்தல்தீவு எம்.பி. எம். முகம்மது காசிம் ஆலிம் அவர்களாவார்.

சிறப்பு மிக்க பல முஸ்லிம் புலவர்கள் இப்பகுதியில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர்; இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவ்வாறானவர்களுள் விதானைப் புலவர், பக்கீர்ப் புலவர், முகம்மது சரீபுப் புலவர், நொத்தாரிசுப் புலவர் என்போர் சிலராவர்.

விதானைப்புலவர் என அன்பாக அழைக்கப்பட்டவரின் பெயர் சின்ன இப்றாஹீம் முகையதீன் கப்புடையார். இவரது பாடல்கள் மிகச் சிறந்தவை. அவற்றுட் பல இன்றும் இப்பிரதேசப் புலவர்களால் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

அடுத்தவர் பக்கீர்ப் புலவர் என்பவராவார். இவரது பாடல்களும் மிகுந்த இலக்கிய நயம் நிரம்பியவை. விதானைப் புலவர் பற்றியும் பக்கீர்ப் புலவர் பாடியுள்ளார்.

முகம்மது சரீபுப் புலவருடைய முக்கிய நூல் "கௌது நாயகர் காரணப் புராணம்" ஆகும். இந்நூலின் முன்னுரையிலே இதை இயற்றியவரைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது:

“இ.து மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள முசலி தெற்கில் பல வளம் மிளிரும் கொண்டச்சி நகரில் வாழ்ந்த மீராநெய்னா அவர்களின் சிரேஷ்ட புத்திரரான முறைதீன் பாவா அவர்களின் தவப்புதல்வர்களில் ஒருவராகிய மீரான் சாஹிபு அவர்களின் கனிஷ்ட சுதன் இறைவன் அருட் பிரசங்க கடைச கவிஞர் முகம்மது சரீபு அவர்களால் இயற்றப் பெற்றது”.

விதானைப்புலவர் எனப்படும் சின்ன இப்ராஹீம் முகையதீன் கப்புடையாரின் பேரன் முறையானவர் இன்று (1980) எருக்கலம்பிட்டி எட்டாம் வட்டாரத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார். அவரது பெயர் எம். எம். உசைன் கப்புடையார் என்பதாகும். எழுபத்தியேழு வயதுடைய அவரது பாடல்கள் கீழே இடம்பெறுகின்றன.

முஸ்லிம்கள் எந்தவொரு நற்காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கும் போதும் இறைவனை வாழ்த்தி அவனது பாதுகாவல் வேண்டித் தொடங்குதல் வழக்கமாகும். புலவர்களும் அவ்வாறே செய்கின்றனர். தாம் பாடத் தொடங்கும் போது அவர்களது முதலாவது பாடல் இறைகாப்பாக அமைகின்றது. எந்த ஒரு புலவரும் தமது பணியை ஆரம்பிக்கும் முன்னர் இறைகாப்பைப் படித்தே தமது பாடலை ஆரம்பிக்கின்றனர். அவ்வாறான ஒரு காப்பைக் கவனிப்போம்.

மருவாய் ஆலம் அடங்கலுக்கும்
அரிய பொருளாய் விளங்கி நிற்கும்
திருவாய் அமைவாய் பேரொளியாய்
திகழ்ந்து நாளும் பராபரிக்கும்

கருவாய்க் கருவின் உள்மணியாய்
காட்சியருளும் ரஹ்மானே....

உருவிலாத் துலங்கும் மன்னானே
உனது கிருபை அருள்வாயே!

எல்லாப் புலவர்களுக்கும் கைவந்த ஓர் இசைமுறை பதம் என்பதாகும். கிராமப் புறங்களில் இப்பதப் பாடலே மிக அதிகமாக நடைமுறையிலுள்ளது. மன்னார் மாவட்டமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆனால் இந்நாட்டின் ஏனைய முஸ்லிம் பகுதிகளிலிருந்து மாறுபட்டதொரு இலக்கியச் செல்வாக்கினை மன்னாரில் காண்கிறோம். அதுதான்

தென்னிந்திய இலக்கியத் தாக்கமாகும். புவியியல் ரீதியில் இப்பிரதேசம் தென்னிந்திய முஸ்லிம் பிரதேசங்களுக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள காரணத்தினால் தென்னிந்திய இலக்கியச் செல்வாக்கு இங்கு அதிகமாயுள்ளது. காயல்பட்டணம், கீழ்க்கரைப் பிரதேசங்களில் உருவாகிய பல பாடல்கள் மன்னார்ப் பகுதியில் சனரஞ்சகமாக வழக்கில் உள்ளன.

காயல்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த அவ்வாறான ஒரு பதம் இதுவாகும். கர்நாடக இசையில் அமைந்துள்ளது.

சிங்கார மொத்த ஜெயமே தந்தருளுமையா
தங்க மாலைபோல் பதமே
தாம் சரி கம பத நிச
சிங்கார மொத்த ஜெயமே....

மண்டலம் தன்குண பிறந்து நடந்து சென்று
அந்தர் ஓரகம் கடந்தே
வெண்ணாறு சுறுக்காடும் பூசேறும்
இறையோடு றகுல் கண்ட
இறையினையஞ்சும் குற்றமறுங் தொழுகை
யுற்றனத்தெரிவுறும் முகம்மதுவாம்.

சரி கம பத நிச தான் சரி கம பத நிச
கம பதநிச சரி தற்கோ சுந்தரி
தாயுட சுந்தரி சித்திமான செம்மான சுந்தரி
மதனசிங் காசன மங்குரைக்கும் தங்கும் பிரகாசமா
வாய்த்த முதலரசே சேந்துலகமது
மாசற வேகமா வாசியிலே பரவாசி பரவாசல
நேசமதாயுள தலோ பரவிய ஜெயபதி துதிபர ஜெயபதி
துதிபர
முகம்மதரே உம்மை சிங்காரமொத்த
ஜெயமே ஏஏ....

ii. கிறைஞ்சல்

மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள இறைஞ்சல் பாலலொன்றைப் பார்ப்போம்.

ஆதி அல்ஹம்துவில்லாஹி என்றோதும்
ஆதாரமான புகழ் நால்வகையுனக்கு
நீதிநெறி நாயகனே உன்னிடம் கெஞ்சி
நீதராய் வாங்குபொருள் இப்போதெனக்கு.

ஆராகிலும் ஒருவர் நேராயிருந்தால்
அப்பொருளை அவன்வசம் ஒப்போடுகாட்டி
சீரான ஜென்மத்தில் உம்மவன் தன்னைச்
சேர்த்து வைப்பேன் என்று செப்பினதும் பொய்யோ.

நல்லோர்க்கும் பொல்லோர்க்கும் ஒன்றாய்
நானிலம் மீதினில் தான் கிருபை செய்யும்
வல்லாண்மையுள்ள கபூருறஹ்மான்
வர்ணிப்பில் இல்லாத தன்னிகைப் பொருளோ.

சறஹாம் ஒழுங்கை யாம் விட்டதினாலோ
தாய்தந்தையரின் சொல்லைத் தட்டியதினாலோ
பிறத்தி மணிதர் பொருள் பிடுங்கியதினாலோ
பெரியவனே என்ன வினைதானென்று அறியேன்.

கற்றோரைப் பரிகாசம் செய்தகுறைதானோ
கண்ணியரை ஏமாற்றிக் கவர்ந்தகுறைதானோ
நற்றோரை அநியாயம் பேசியகுறைதானோ
நாயகனே இதுமட்டும் நாற்போக்கலறியேன்.

கண்காது வாயினால் செய்பாவம் நீங்க
கசடற்ற மனம்மீது சொடியன்னம் போக்கி
தன்காதலுடனிந்த ஹாஜத்தை இப்போ
தயவுடன் என்வசம் தந்தருள் யாஅழ்மூஹ்.

ஓயாமல் உன்னிடம் கெஞ்சியே கேட்கும்
ஓர்மித்த கேள்விதனை நீர் தராவிட்டால்
வாக்கென்ன வடிவென்ன வற்றுநிலை யென்ன
மறந்தென்ன இருந்தென்ன இறந்தென்ன யாஅழ்மூஹ்.

புவலர் பெண்கள் தண்ணீர் எடுக்கின்றனர்

மர உரலில் உலக்கையினால் கிடிக்கும் காட்சி.
நெல்லைக்குற்றி அரிசியாக்கல், மா, மிளகாய்த்தூள், மருந்துத் தூள்
போன்ற அனைத்தும் கிவ்வாறே கிடித்துப் பெறப்படும்

பன்னைக் கொண்டு பாய் கிழைக்கின்றனர்.
 ழுற்பன், வேடப்பன் என்பன கிதற்காக உபயோகப்படும்

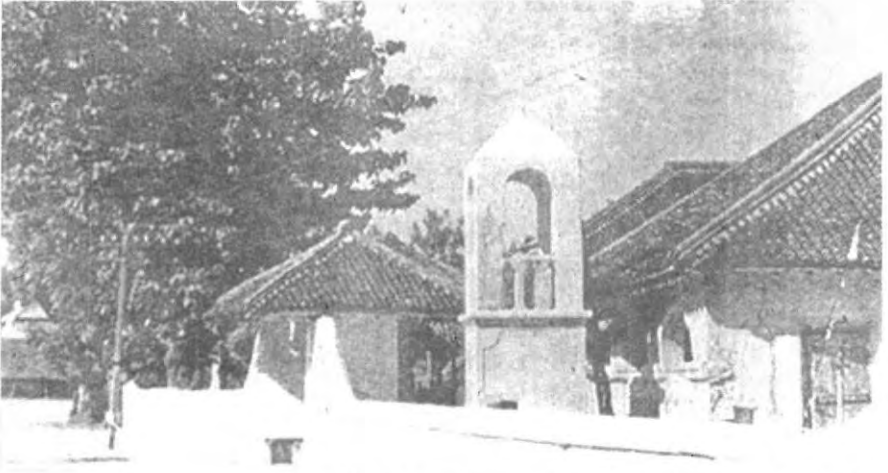
நீரில் கிளகிய தென்னோலையைக் கிருகு கிழைக்கின்றனர்

அக்காலத்தைய வரிச்ச வீடு. கிராமப் புறங்களில் மட்டுமல்லாது, நகரப்புறங்களிலும் 18ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கிவ்வாறான வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. கொழும்பை அண்டிய தெஹ்வனையில் சுமார் நூறுவருடகாலப் பழையமான கித்தகைய வீடொன்று கிடிக்கப்படும் பொழுது 12.9.2007 கில் எடுத்த படம்

வெற்றிலை வட்டா - வெற்றிலை, பச்சைப் பாக்கு, கொட்டைப் பாக்கு, சீவல் பாக்கு, கண்ணாம்பு, மணச்சாமான், பாக்கு வெட்டி என்பன அதுவுள்ளன

அக்கரைப்பற்றுப் பட்டணப் பள்ளிவாசலின் பழைய தோற்றம்.
தலைவாசல், பாங்கு சொல்லும் 'மோதின் கல்' என்பனவும் காணப்படுகின்றன

அக்கரைப்பற்றிலுள்ள பீர்தொரு பள்ளிவாசல் வளவினுள்
1942 ஆம் ஆண்டு நெல் செய்கை பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது

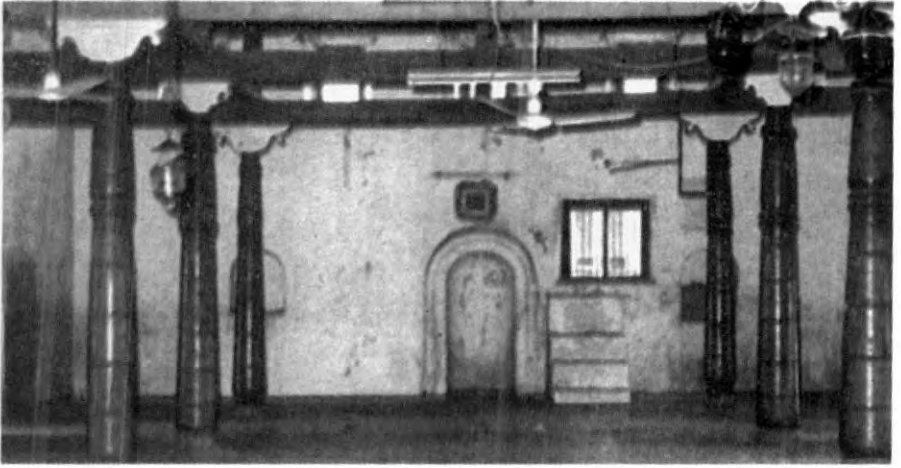
பள்ளிவாசல்களின் கட்டிட அமைப்பிற் காலத்தோடிணைந்த மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஓர் உதாரணம்: சாய்ந்தமருது ஜம்ஆப் பள்ளிவாசல்

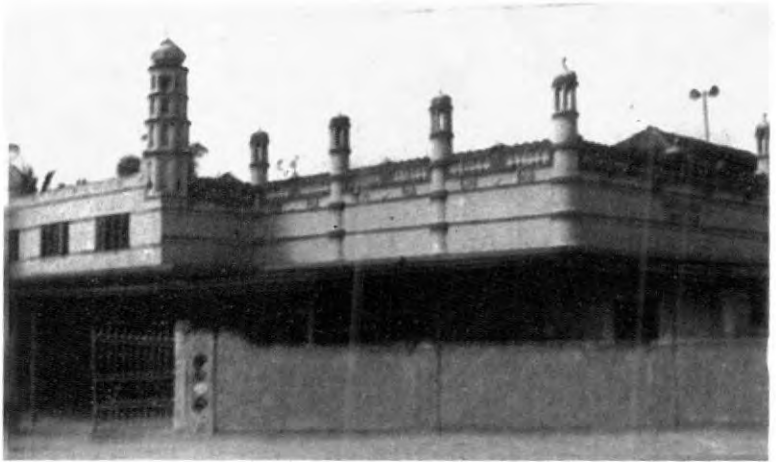
1870ஆம் ஆண்டில் புனரமைக்கப்பட்ட சாய்ந்தமருது ஜம்ஆப் பள்ளிவாசல்

அப்பள்ளிவாசலின் முன்புறக் கதவு

1955ஆம் ஆண்டளவில் கிப்பள்ளிவாசலின் உட்புறக்கூடாறம் பழைய 'குளோவர்' லாம்புகளோடு மின்சார வெளிச்சமும் வந்துவிட்டது

1961ஆம் ஆண்டில் முன்பக்கம் விஸ்தரிக்கப்பட்டதன் பின்னரான தோற்றம்

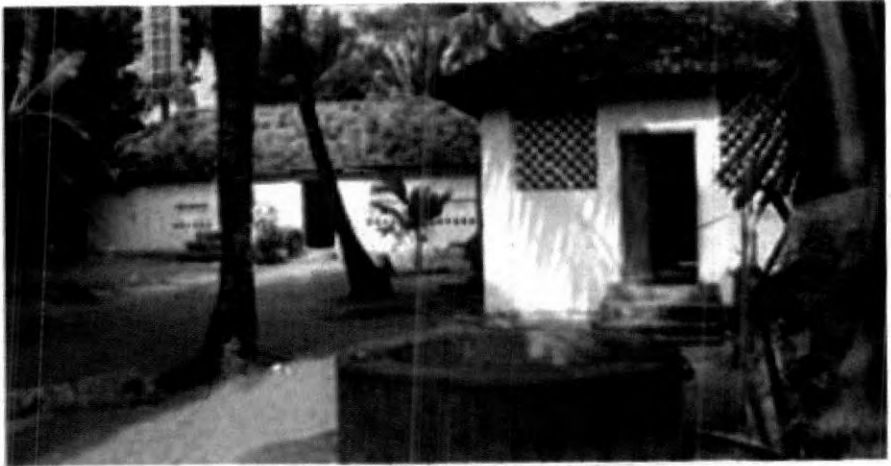
சாய்ந்தமருது ஜூ ம்ஆப் பள்ளிவாசலின் கின்றையத் தோற்றம்

தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தில் முதலாவதாகக் கட்டப்பட்ட மாடியைக் கொண்டதான சம்மாந்துறைப் பெரிய பள்ளிவாசல் (ஜூ ஆம் பள்ளிவாசல்)

அழகிய வயல்வளியினிடையே அமைந்துள்ள
மல்கம்பிட்டிக் கிராமமும் கலந்தர் - சிக்கந்தர் சியாரமும்

மல்கம்பிட்டிக் கலந்தர் - சிக்கந்தர் லியாரம்